

Polskich Kolei Państwowych przez obszar Wolnego Miasta Gdańska (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. № 87, poz. 576), w sposób następujący:

Rozdział A. Komunikacja osobowa i bagażowa.

W punkcie 1, w ustępie drugim, zdaniu pierwszym, oraz w punkcie 2, w ustępie 3 słowa „w potrójnej wysokości” zmienia się na słowa „w wysokości dziewięciokrotnej”.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 3 lutego 1921 r. w sprawie zmiany postanowień, dotyczących tymczasowej bezpośredniej komunikacji z kolejami Wolnego Miasta Gdańska (Dz. Ust. R. P. z 1921 r. № 16, poz. 96), traci moc obowiązującą z dniem 1 lipca 1921 r.

Minister Kolei Żelaznych:

w z. *J. Eberhardt*

483.

Rozporządzenia Ministra Apropowizacji

z dnia 29 lipca 1921 r.

w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 17 września 1920 r. w przedmiocie przerobu ziemiołódów na piwo w browarach b. Królestwa Polskiego i Małopolski w roku gospodarczym 1920/21.

Na zasadzie art. 3 i 7 ustęp 1 i 2 ustawy z dnia 2 lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. Ust. R. P. Nr. 67, poz. 449), uchwały Rady Ministrów z dnia 8 października 1920 r. oraz rozporządzenia Rady Obrony Państwa z dnia 6 sierpnia 1920 r. w przedmiocie upoważnienia Ministra Apropowizacji do wydawania rozporządzeń apropowizacyjnych, związanych z prowadzeniem wojny (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 73, poz. 500) zarządza się co następuje.

§ 1. Uchyla się rozporządzenie Ministra Apropowizacji z dnia 17 września 1920 roku w sprawie przerobu ziemiołódów na piwo w browarach b. Królestwa Polskiego i Małopolski w roku gospodarczym 1920/21. (Dz. Ust. R. P. z 1920 r. Nr. 98 poz. 657).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Apropowizacji:

Grzędzielski

484.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 lipca 1921 roku

w przedmiocie zmiany art. 5 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 9 września 1920 roku o przeprowadzeniu 4% państwowej pożyczki premjowej.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. Ust. R. P. № 61, poz. 391) zarządzam co następuje:

§ 1. Art. 5 rozporządzenia z dnia 9 września 1920 roku w przedmiocie przeprowadzenia 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. Ust. R. P. № 91 poz. 599) otrzymuje brzmienie następujące:

„Losowanie składa się z siedmiu ciągnień. Wylosowane w nich cyfry, zestawione obok siebie w porządku, w jakim zostały wyciągnięte, dają numer obligacji wygrwanej.

W tym celu urzędnik, wyznaczony przez Ministerstwo Skarbu, przed rozpoczęciem losowania wkłada pięć zwitków z cyframi 0, 1, 2, 3 i 4, po uprzednim okazaniu ich publiczności, każdy do specjalnej pochewki i wrzuca do ruchomego koła loteryjnego. Po zmieszaniu zwitków w pochewkach za pomocą kręcenia koła wyciąga się jeden zwitek. Po wyjęciu z koła pozostałych czterech zwitków wrzuca się, postępując w sposób powyżej wskazany, dziesięć zwitków z cyframi 0, 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9. Ciągnięcie odbywa się w sposób wyżej wskazany. Przy dokonywaniu ciągnięcia dalszych cyfr zwitki w pochewkach znajdujące się w kole uzupełnia się zwitkami z cyfrą wylosowanego zwitka.

Przedstawiciel Ministerstwa Skarbu odczytuje każdorazowo, wyciągniętą cyfrę i okazuje zwitek publiczności, po ukończeniu zaś wszystkich siedmiu ciągnień ogłasza numer, na który padła wygrana.

Mieszania i ciągnięcia zwitków dokonują publicznie sieroty z ochron, utrzymywanych przez Warszawskie Towarzystwo Dobroczyńności.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Steczkowski

485.

Rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej

z dnia 30 lipca 1921 r.

w przedmiocie częściowej zmiany przepisów ustawy o urządach rozjemczych.

Na podstawie art. 6 ust. d ustawy z dnia 1 sierpnia 1919 r. o tymczasowej organizacji zarządu b. dzielnicy pruskiej (Dz. Praw P. P. r. 1919 № 64 poz. 385) w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości zarządza się co następuje:

§ 1. Pruska ustawa z dnia 29 marca 1879 r. o urządach rozjemczych (Zbiór Ustaw Pr. str. 321) ulega następującym zmianom:

W § 1 ustępie trzecim 1:2 oraz w § 3 ustępie 2 skreśla się wyrazy: „w prowincji hanowerskiej i w krajach hohenzollerskich reprezentacje urzędowe”.

W § 2 w ustępie pierwszym dodaje się jako L. 5 zdanie: „kto nie jest obywatelem Państwa Polskiego i nie włada w słowie i piśmie językiem polskim”.

Po § 5 dodaje się nowy § 5a o brzmieniu:

„rozjemcy winni używać pieczęci, przepisanej dla władz i urzędów państwowych w ustawie z dnia 1 sierpnia 1919 r. o godłach